

СРЕЋАН ПРАЗНИК

Довољан је и један цвет од срца

ВЕСТИ — ВЕСТИ — ВЕСТИ — ВЕСТИ

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛЕ „29. НОВЕМБАР“

У школи „29. новембар“ су крајем фебруара одржана бројна такмичења. Одржана су школска такмичења из Географије, Биологије и Хемије (26. II), такмичења за читалачку значку (25. II) и такмичења за марксистичку читалачку значку (22. II — 1. III). Такође, у овој школи одржава се и такмичење у рукомету и кошарци за одељењске заједнице.

Ово такмичење је почело средином фебруара и ТРЕБАЛО БИ да се заврши тек до половине марта јер је сала за такмичења презаузета.

Бојан + Бојан
„29. новембар“

• • •

11. МАРТ ДАН ШКОЛЕ „9. СРПСКА УДАРНА БРИГАДА“

Свој празник Школа ће обележити радно и свечано. У оквиру Дана школе одржаће се следеће активности:

10. 3. за ученике од II до VI-ог разреда биће биоскопска представа за VII и VIII — игранка.

11. 3. одржаће се смотра пионирског одреда „Сирогојно“, изложба ђачких радова, а у 12 часова приредбе за одрасле.

У оквиру прославе одржавају се спортска и такмичења у знању из историје и географије.

Ивана Станојевић, VII
„9. бригада“

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Ивана Станојевић, VII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Јованка Маљковић, проф.

УРЕДНИЦИ:

Татјана Рапо, VIII
Никица Петровић, VIII
Сузана Јонових VIII
Миња Гемичић VIII

РАДНО И СВЕЧАНО

У оквиру обележавања Дана школе, 15. март, у о. ш. „Бранко Радичевић“ одржавају се међуодељењска спортска такмичења у више дисциплина.

Планирано је да се у сарадњи са Књижевном омладином Бора одржи књижевно вече посвећено Бранку Радичевићу. Такође је организовано и такмичење под називом „Тражимо најбољу одељењску заједницу“.

На сам Дан школе одржаће се међушколско спортско такмичење.

На Свечаном збору радних људи прогласиће се најбољи појединци одељењских заједница, а радним људима Школе биће подељења признања.

Александра Стојановић, VII
О. Ш. „Бранко Радичевић“

Свим ученицима и наставницима о. ш. „9. српска ударна бригада“ честитамо

ДАН ШКОЛЕ

• • •

Редакција

Свим ученицима и наставницима као и помоћном особљу о. ш. „Б. Радичевић“ честитамо

ДАН ШКОЛЕ

Редакција

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница друштвених делатности и запошљавања. • Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око издавања листа обавља Редакциони одбор ученика: Миња Гемичић (VII), Александра Стојановић (VII), „Бранко Радичевић“), Александра Стојић (VIII), Снежана Сажер (VIII), Ивана Станојевић (VII), „9. српска бригада“), Никица Петровић (VIII), Наташа Младеновић (V „Вук Караџић“), Бојан Обрадовић (VII), Јасмина Петровић (VI), Сузана Јонових (VIII), Ирена Мумиловић (VIII), Бојан Ђокић (VII), „29. новембар“), Биљана Ристић (VIII „Станоје Миљковић“), Снежана Драгуловић (VII, Петар Радовановић“), Даринка Петковић (VI, Тура Јакшић“), Јелена Богдановић (VIII), Татјана Рапо (VIII), Марјана Савићевих (VIII 3. октобар). • Сарадник: Иван Крстић.

★ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ★ Оснивач: Општинска конференција ССО ★ Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор ★ Тираж 6.000 примерака ★ Метер: Бранислав Митревски ★ Штамп.: Штампарија „Бакар“ — Бор.

ЉУБАВ БЕЗ ГРАНИЦА

ИЗ РАЗГОВОРА ДРУГА ТИТА СА ПИОНИРИМА

„Ми, драга дјецо, много полагамо на вас. На вама ће остати нова Југославија. На вама ће остати дјело које смо ми започели.

Омладини и пионирима желим да им младост буде радосна и весела, а будућност сретна и пуна стваралаштва за величину наше социјалистичке заједнице...

Вама младима стављам на срце: дајте, учините све да наша социјалистичка заједница буде што чвршћа, да влада љу-

бав међу народима, да се развија највећа сарадња међу људима.

На вама је управо та обавеза...

Ја вам посебно стављам на срце да негујете братство и јединство наших народа и народности, да разним активностима и такмичењима доприносите њиховом даљем зближавању, да учењем и радом обогаћујете све вредности нашег социјалистичког самоуправног друштва...

ЈОСИП БРОЗ ТИТО

Свим женама, радницама, мајкама и бакама СРЕЋАН 8. МАРТ

ПОВОДОМ 8-ог МАРТА

Мајко, бисерни ђердан нанизаћу Ти
од суза Твоје туге.

Звезде су исковале гривне
од сјаја свога да оките стопала Твоја.

Само ће ђердан мој да виси
на Твојим грудима.

Од Тебе долазе богатство и слава,
само их Ти дајеш или ускраћујеш.

Само је туга ова власништво моје,
кад Те њоме даризам, узвраћаш милошћу својом.

Рабинтранат Тагоре

Одломак из песме „ВИ НИСТЕ МРТВЕ“
— Анђелке Сарајлић, (Учитељица, борац,
мајка — ЖЕНА) — ВОДИЦЕ

Мајке, жене, дјевојке, сестре,
Ви, што топле падосте
у хладни загрљај смрти
када љубити сте хтеле
када живјети сте вољеле

Сјећам се,
слике сјетних успомена
назира пред очи
и застану на прољетне стазе
младости наше.

Сјећам се
румених трешања раних,
што их просуше руке дјевојачке
у бунар момачких руку
и осмјеха безбрижних очију
испод глатко почешљане косе
на рубу обрве.

☆☆☆

Тада се чуо зов земље,
Домовине у грчу,
и дође оно што је морало доћи...

☆☆☆

Ви падосте жртвом од руку скотова!

☆☆☆

Ви поруку оставите на родном камену —
ТЛО ЈЕ ОВО НАШЕ НЕПОБЕДИВО!

☆☆☆

О не! Ви нисте мртве!
Свјетлите над нашим
пространствима!
Вјетрози разносе ваше
недопјеване пјесме дјевојачке.
Ви сте паркови наших достигнућа,
наших радосних прољећа...

Поносим се што стојим на челу Армије у којој има толико жена

Ј. Б. Тишо

ИЗ ПЕРА ДУШАНКЕ НАЂ, ЖЕНЕ,
БОРЦА, МАЈКЕ

МЕСЕЦ

По шуми месец
расуо злато своје,
а ја не знам
зашто сам те
тако жељна,
М А Ј К О,

Кад партизан
на голој земљи спава,
он златан кревет сања.

ЛЕПТИР

Митраљези клокоћу,
а један лептир плава
око мене
цветни прах бере.
Лептир плава
на цвету се одмара,
а ја мислим:
кад ли ће доћи дан
да се вратим кући.

Шума и пушка, то су сестре две,
женскога су рода,
а на својим плећима
рат су изнеле.

МОЈА МАМА

Моја мама је најлепши цвет,
моја мама је цео свет,

Моја мама је најлепша на свету,
моја мама је пчела у лету.

Моја мама је мила,
моја мама је ведра и чила,

Ана Нукић, II-3
о. ш. „29. новембар“

МАМИНЕ ОЧИ

Мамине очи су два голуба у лету,
те очи су најдраже сваком детету.
Њене очи су звезде са неба
у њима нађеш све што ти треба.

Мамине очи су каранфил у трави,
оне су лепе ко зумбул плави,
У њима видиш сјај и топлоту,
оне ће ти рећи све о животу.

Мамине очи су звездана ноћ
пред њима добијаш чаробну моћ.
Те очи су као из бајке
јер су то очи сваке мајке.

Симоновић Валентина V-2
Основна школа „Петар Радовановић“
ЗЛОТ

Бранкица Војиновић, VII-1 СОШ
„25. мај“

ОНИ НАС УЧЕ

Винка Пауновић

Поводом Дана школе и 8. марта Дана жена гост нашег Листа је радник о. ш. „Бранко Радичевић“ Винка Пауновић, учитељ. Желимо да нам се представи и упозна са својим животом и радом.

— Основну школу и нижу гимназију завршила сам у Бору.

Као ученица учитељске школе у Све тозареву активно сам учествовала у раду омладинске организације, била на две омладинске радне акције и у деветна естој години постала члан СКЈ-е.

— Шта је било пресудно да се одлучите за позив просветног радника?

Пресудна је била љубав према деци и жеља да и ја помажем младима у правилном усмеравању у изградњи земље и очувању тековина Револуције.

— Шта вам је доносило радости у вашем 35-годишњем раду?

Највише радости доживљавала сам када моји ученици успевају у школи и

у животу, касније на радном месту, у друштву.

— Нама је познато да сте Ви активни у ван школе, реците нешто о томе.

У својој радној организацији учествујем у раду стручних органа, а била сам бирана и на одговорне функције.

Као грађанин Бора учествујући у раду МЗ, ССРН, СС. Конференције жена и као делегат у ДПВ Општине настојала сам да дам свој скромни допринос у социјалистичком развоју нашега града.

— Молимо Вас за мало поређење школства некад и сад:

У време почетка мога рада ученици су имали много мања предзнања, па је учитељ морао много већи труд да улаже да би приближио деци тајне науке. Није било учила ни довољно књига, сналазили смо се и залагали, па је, вероватно, зато и учитељ био више цењен.

— Вероватно је било и тешких тренутака у раду, везаних за проблеме школе?

Да, често неразумевање друштвене средине за потребе школе.

— Да ли је било признања за Ваш несебичан рад?

Драга су ми сва која сам добила, али од свих најдраже ми је ПЛАКЕТА ЗАСЛУЖНОМ ПРОСВЕТНОМ РАДНИКУ. Она је потврда да сам изабрала прави позив, јер деца су украс света, а најбоље уче на примерима старијих.

Искуство ми дозвољава да поручим младим колегама да буду позитиван пример младима, јер какав нараштај васпитамо, такво ће нам бити друштво, а ученицима поручујем да освајају што већа знања, да се друже, воле, да се кло-не свег што је страно социјалистичком моралу, да чувају и негују тековине НООБ-е, јер знамо како је скупо плаћена слобода.

Миња Гемишић, VII
Александар Стојановић
ОШ „Бранко Радичевић“

Ситни су они људи који учитељев рад за ситно сматрају

Доситеј Обрадовић

Скица за Њорџреџ

Предраг Грујичић — Пеђа

Ближи се Дан школе, 15. март. Уз честитку за празник, позивамо Предрага Грујичића — Пеђу да позира за наш Лист.

Кад кажемо Пеђа, то је I место у СР Србији из физике, то су 100 поена на свим такмичењима из биологије, или математике, то је много прочитаних књига, то је председник ОО ССО школе, то је друг, лепо васпитан и мио дечак...

— Реци нам, Предраже, шта те бодри у раду и како све то успеваш?

За све може да се нађе времена, посебно за ствари које волиш. Треба се понекад ознојити и чинити све с љубављу и жаром. Ваља радити, учити из знатижеље, не због признања, а она ће доћи. Важно је једном успети, јер ништа не успева као успех, а све је производ мог труда. У све моје победе вуче ме љубав према науци и сазнању.

— Имаш ли неког идола коме се дивиш и копираш га?

Немам неког посебног идола, по мени то би било нереално. Многе успешне људе из прошлости или из околине ценим.

— Какви су изгледи за бављење науком младих?

Не мислим да су прилике баш много повољне. Економска криза, криза морала и опште стање мало улива оптимизма нама младима. Ужасава ме свака неправда, нерад, бирократија, неразумевање нас младих.

— Шта мислиш о третману младих талената?

Надам се да ће се, коначно, повести мало више бриге и давати шансе њима. Био сам у Истраживачкој станици Петњици код Ваљева, објекту за афирмацију науке и талената. Не мислим да друштво њих треба да сматра компјутерима — они само треба да поведу остале.

— Сем школе шта те још занима и чиме се бавиш?

Школа и не мора да буде на првом месту, или не на онај начин како се то ми сли. Дружење, забава, стварање, то је основ здравог живљења. Продуховљење ума, тела, а нарочито срца — то је сми-сао живота.

Коначно корачамо, у 21. век! Будимо спремни за тај пут! Све је неизвесно, све тече, све се мења. Ухватимо корак са временом да нас не прегази. Треба бити радознао, — истражујемо.

Треба чинити, расти, треба бити Човек, а онда је све О. К.

Позивам све вршњаке у 21. век!
ваш ПЕЂА,
ученик VIII-2 „Б. Радичевић“

Ако хоћеш да уживаш у уметности, мораш бити уметнички образован човек.
Карл Маркс

★ ★ ★

Ако желиш нешто бити, — буди најбољи!
В. И. Лењин

★ ★ ★

Позивамо све основце на сарадњу. Шаљите нам своје радове! Састанци чланова Редакције одржавају се сваке среде у 12 часова у о. ш. „29. новембар“.

СВЕ ШТО ЈЕ ДОБРО У МЕНИ — ДУГУЈЕМ К Њ И З И

М. ГОРКИ

У ВУКУ СРЦЕ НАРОДА КУЦА

ТВОРАЦ НАШЕ АЗБУКЕ

Да л' сте чули за оног чичу
о коме сад причају причу!
Он је творац дела славних
из времена прошлих, давних.
Да л' сте чули за старог Вука,
оца књижевних наука?
Свако се сад диви Вуку,
јер он сунцем обасја азбуку.
Такве песме, приче и изреке мудре,
о прошлости нашој сада суде.
А да њега не беше тада,
не бисмо имали толико народног блага.

Невенка Антонијевић, VIII-2
ЗЛОТ

ТЕШКО СВАКОМ С НЕПРИЛИКОМ

Тешко томе ко памети нема,
самур-капи на ћелавој глави,
а долами на плећи грбаве,
а копчама на кривим ногама,
чисту злату на каљаву врату,
а ћердану на прљаву врату,
оштрој ћорди у страшиве руке,
а ногама под манитом главом,
а јунаку у селу нејаку!

ТАКУ

Овде нама кажу
ђаче самоуче:
само књигу учи.
Њему књига каже:
коња да не јаше,
сабљу да не паше,
вина да не пије,
драгу да не љуби!
То ђаче не слуша
што му књига каже:
више коња јаше,
боље сабљу паше,
већма вино пије,
већма драгу љуби!

МОРСКИ ТРГОВАЦ

Чујеш, девојко, чујеш, лепото!
Твоје су очи морске трњине,
а ја сам јунак морски трговац
што прекупљује морске трњине.
Чујеш, девојко, чујеш, лепото!
Твоји су зуби бисер сићани,
а ја сам јунак морски трговац
што прекупљује бисер сићани.
Чујеш, девојко, чујеш, лепото!
Твоје су руке паму мекани,
а ја сам јунак морски трговац
што прекупљује памук мекани.

Гордана Васић, VI-3 „3. октобар“

Не помаже трчати, треба поћи на вре-
ме! Лафонтен

Наше ђеро

ЗИМСКО ВЕЧЕ НА СЕЛУ

Најзад дошао је и тај дуго очекивани дан. Почео је зимски распуст. Отишла сам баки и деки у село. Дочекало ме је малено село заоденуто зимским огртачем.

Веју крупне, ваздушасте пахуљице. На крај села, из мале куће извијао се дим. Спустило се тихо зимско вече, а кућа на крају села нудила ми је своју топлину и гостопримство.

Дека је унео и последњу корпу дрва, очистио са кућног прага снег и ушао у кућу. Сада ће се раскомотити, припалити своју лулу и узети да чита започету књигу, јер лети нема времена за читање. А бака, удобно заваљена и љуљшкајући се у наслоњачи, плете деки џемпер. На сваких пет минута му испробава и, петља по петља, и џемпер је готов.

Напољу ветар носи, ковитла и разбија пахуље и оне се претварају у снежну прашину. А несташна деца по сеоском сока ку вуку санке, весело подврискују, паљачу у снег, пиче и смеју се. У лицу ђумени као булке, а знојави су и раздрагани. Веселој дружини придружујем се и ја. Срећна сам и раздрагана...

А најлепше што сам доживела у селу, затекла сам прелепе мале јагањце. Мазала сам их, хранила, намештала им сламу под њих да не озебу. Како им је меко и топло крзно!

О, како сам била срећна!

Село је тонуло у зимски сан. Ја сам омамљена слатко заспала. А пахуље су падале, падале...

Ксенија Радојковић, IV-1
о. ш. „9. српска ударна бригада“

Пријало је скијање на Столу, јануар 1988.

КАКО ПРОВОДИМО СЛОБОДНО ВРЕМЕ

Дани распуста, а и прве недеље II полу-годишња били су испуњене разним културним приредбама, тако да су пионери и омладина Бора могли да уживају и на леп начин испуне своје слободно време.

У Дому омладине „Пилоти“, „Тути-Фрути бенд“ „ЈУ-група“, као и бооска група „Фист“, одржали су своје концерте, одлично примљене од стране младих Борана.

Такође у недавно — отвореном диско — клубу „АХА“ одзив омладине на концертима био је велики. Труд који су чланови групе уложили у своје концерте исплатио се, јер су успели да бројне обожаваоце уведу у своје песме и наведу на заједничко певање и овације. Ово је уједно и позив да нам ове групе поново дођу у Бор, где их чека верна публика.

Поред овога, Бор је био почаствован и посетом Индесовог радио позоришта, које је у нашем граду одржало незаборавну представу квиз „Ми против нас“. Публика је била одушевљена упадицама чла, нова, шалама, смишљеним на лицу места, које су улепшале ионако лепе трепутке.

Овакви културни догађаји су потребни Бору и младима, о чему сведочи велико интересовање младих.

Марјана Савићевић, VIII

Татјана Рапо, VIII

Јелена Богдановић, VIII

о. ш. „3. октобар“

• • •

РАСПУСТ

Из школе радосно трче ђаци
Сзда весело кличу прваци:
— Хајдмо у рај,
првом полугодишту је крај!

Ал ипак једва чекају
да се опет сретну,
да наставе започету причу,
да трче и вичу.

Са радошћу чекају и тај дан,
који већ стиже насмејан.

Звонце нас буди,
тихо шапће, — хај!
Распусту је КРАЈ!

Гордана Марјановић, IV-3

ПРВИ КОРАЦИ

З И М А

Зима је дошла а ево и нас,
радосна дечица вичу на сав глас.

Сада Снежко Белић биће главни ту,
а најлепше ће бити на санкању.

Лете беле грудве ко праве ракете,
и ми смо добро опремљени од главе до
пете.

Јуре санке преко брда ко возови прави
деци су већ црвени носићи мали.
Снежана Милосављевић, V-3
„3. октобар“

• • •

ШТА ЈЕ РАСПУСТ

Распуст није
за књигу,
за ташну
и оцену страшну.

Распуст је за
за игру,
за песму
и маштарију смешну!

Сања Дашић, IV-3

• • •

ПАХУЉИЦЕ

Пахуљице ситне
падају на земљу
као нитне.

Разиграју децу,
а деца оставе
и лутку и мецу.

Данијела Костић, IV-3

• • •

С Н Е Г

После јесени касне,
падају пахуље красне,
шестоперке јасне.

Као украсна значка,
што има шест трачка,
и краси господина мачка.

То је бели снег,
што покрива брег.

Игор Ђокић, IV-3
О. Ш. „9. бригада“

С Н Е Г

Снег упорно веје
затрпава стаза,
деца весело трче
по хладноме мразу.

Дечја галама
по улици се чује,
и у даљини
јасно одјекује.

Нема више
мајица и сукњица,
али ту је сада
шубара и бундица.

Мирјана Марковић, IV-3
О. Ш. „9. бригада“

• • •

ПРВИ СНЕГ

Забелео се први снег.
све је бело:
град и село,
поља и планине,
и брдо се пресијава
од снежне белине.

• • •

СНЕШКО БЕЛИЋ

Снег се бели,
снег се смешка,
деца праве
белог Снешка.

Ивана Перуновић, III-3
О. Ш. „9. бригада“

• • •

М А М А

Моја мама има
нежне плаве очи,
оне сијају
ко звезде у ноћи.

Када је љута
очи јој се тамне
ко узбуркано море
љути се на ме.

Моја мама личи
на пупољак млад,
као весник пролећа
цвета ми баш сад.

А. Димитријевић, IV-3
О. Ш. „9. бригада“

РАДОСТИ ЗИМСКОГ РАСПУСТА

— АНКЕТА СПРОВЕДЕНА У III-2 О. Ш. „9. БРИГАДА“

За време распуста посетила сам Кућу цвећа. Крај Титовог проба стајали стражари. Свидела ми се њихова плава униформа и дивила сам им се.

Ивана Гачић

Преко распуста прочитала сам књигу „Мама, волим Те“. Књига је дивна, била сам срећна.

Мирјана Цветковска

Док је у Бору магловито и без снега, на Црном врху су се јелке поносиле белим хаљиницама, а ми скијаши уживали у зимским чаролијама.

Владимир Ђоловић

За распуст сам се обрадовала поклону, игри „Томбола“. Много сам играла са братом и често побеђивала.

Светлана Алексић

Добила сам канаринца плаво-зелене боје. Много сам се обрадовала и дала му име МИКИ.

Наташа Станојевић

Обукла сам се и изашла из куће. Била сам срећна, јер су ми пахуљице — Плесачице играле у коси.

Виолета Крстевска

Један чика ми је обећао пса. Мислио сам да је то пас — луталица или, можда нека пудлица. Срце ми је заиграло кад сам спазио свог чупавка.

Радомир Радичевић

Овог распуста испунила ми се жеља, ви дела сам Скопље. Уверила сам се у татине приче да је то диван град.

Катарина Васковић

Стекла сам верног пријатеља. То је један смешни „КЛЕМПА“, смеђе боје. Дала сам му име ЛЕСИ и дивно се играм с њим.

Данијела Јовановић

Дека зна да је књига најбољи друг, па ми је поклонио лектуру. Уверио сам се кад сам прочитао много књига.

Никола Миленковић

Пошто у Бору није било снега, отишао сам у село код баке и тамо се играо са својим љубимцом мачком.

Иван Станојевић

СТОТИНУ ПУТА САМ СЕ ОЗНОЈИО ОКРЕЋУЋИ ЖРВАЊ, А КАКО СУ МИ ПОСЛАЈЕ БИЛИ СЛАТКИ ЖГАЊЦИ!

ТИТО

МОЈА СТРАНИЦА

ПРОЛЕЋЕ

У пролеће кад се топи снег
и кад сунце обасја брег,
испод снега процветаће
први кукурек

Мало даље од тог места,
где је сунце сјало јаче
пронашла сам висibaбу
са главицом ко да плаче.

А кад сунце јаче греје
у трави се неко смеје.
Љубичица, плава, мала
на ливади процветала.

МОЈА КУЋА

Моја кућа је лепа, није стара,
грађена је од слабог материјала.
Зидови јој бели, све бљеште од креча,
поред ње је друга, нова,
недовршена је, али много већа.

Моја кућа није стара,
али у њој живи много станара.
Мишева ту има, свађамо се с њима,
врло често штету праве
кад се у соби појаве.

Али страшне мишоловке
скривене их чекају,
кад су тако немирни,
понекад и страдају.

ЦВЕТ У БАШТИ

Кад процвета цвет у башти,
тад је лепо као у машти,
па кад лепо замирише
ко пролеће после кише.

Из даљине пчелица долеће
зна да ће наћи сока у пролеће.
А кад процвета цветић у баштици,
биће меда у свакој кошници.

Снежана Драгуловић, VI-2
О. Ш. „Петар Радовановић“
ЗЛОТ

ЖЕЛЕЛА БИХ ДА ТЕ ВИДИМ

Желела бих да те видим,
да ти видим плаве очи,
ја те тражим сваког дана
и сањам те сваке ноћи.

Скоро смо се упознали,
за три дана заволели,
само једном да те видим,
једино ми срце жели.

Та три дана на распусту
тако дивно смо провели,
скијали се, играли се
и одмах се заволели.

Први пут се заљубила
у Зорана лепотана
сад ме мучи дању ноћу
па га сваке ноћи сањам.

Невенка Драгуловић
уч. О. Ш. „Петар Радовановић“ — Злот V1

ПОРУКЕ ГОЛУБУ МИРА

Голубу мира шаљем жеље ове
нека деца снивају вечне лепе снове
нека народ живи у слободи вечно
нека деца имају сво детињство срећно.

Голубу мира шаљем жеље моје
да се мир и срећа сад заједно споје
да сва деца света живе без проблема
и да више нико потешкоћа нема.

Голубе мира прелети нашу планету
и однеси мир целоме свету
да у свету нико не ратује
да се дечја радост на далеко чује.

Невенка Драгуловић, VI-1
Злот

ТУЖНИ СНОВИ

Сањала сам тужне снове,
он ми, мајко, у сан дође,
тако брзо поред мене
као сенка лако прође.

Пустите ме, пустите ме,
нек се зора бела руди,
да вечито будем с њиме,
да се из сна не пробудим.

Очи су му, мајко, тужне,
јер не може да ми приђе,
усне су му, мајко, неме,
јер не може да изиђе.

Гледала га тако дуго,
гледала му очи снене,
што не могу да га питам
ко га узе сад од мене?

Немој, мајко, да ме будиш,
да још мало будем с њиме,
да га дуго у сну љубим,
да му тихо шапћем име.

ПРОЛЕЋЕ

Како је лепо кад пролеће дође,
а зима нам у неповрата прође.
Сада цвета и зумбул и лала,
на грани је срећна птица мала.

А дрвце као да се смеши,
да олиста оно једва реши.
Пушта своје зелене листиће
као једно, беспомоћно биће.

ШКОЛА НА ДУБАШНИЦИ

Не постоји на овом свету
за мене лепше место,
уvek му се дивим
и размишљајм често.

Као што је Дубашница,
најлепша планина.
Та лепота на далеко
позната је свима.

Сваки школски распуст
ја проведем тамо,
ал септембар када дође,
много ми је жао.

Волим лето, волим зиму,
волим те висине,
хиљаду је метара,
па се свако тамо вине.

Кад би хтели школу тамо да саграде
нек се формирају и дечје бригаде.

МОЈ ДРУГ

Постоји један дечак у нашој школи
стално ме задиркује и каже да ме воли.
Понекад се свађамо, љути се на мене,
кад се с другим дружим њему орце вене.

Да прошета са мном, он се много стиди,
пази да га нико из школе не види.
Колико ме воли, на цедуљу пише,
да ми каже лично, стиди се још више.

Понекад ми приђе, у женско друштво
дође.

Кад му се смејемо, он стидљиво пође.
Дирамо га често, а он стално ћути,
кад се с њим не дружим, на мене се љути.

Снежана Драгуловић, VII-2
о. ш. „Петар Радовановић“
ЗЛОТ

УМЕТНОСТ ЈЕ НЕШТО НАЈЛЕПШЕ ШТО ЈЕ ЧОВЕК МОГАО СЕ-
БИ ДА ПОКЛОНИ. **МАРКС**

УСПОМЕНА

Била је јесен. Кишовито и хладно време доносило је доста невоља. Разболела сам се. Досаду ми је разбијао пас, мој верни пријатељ. Једног поподнева сам очекивала да чујем његово гребане и лавеж, али ништа. Мислим да је негде одлутао.

Из дремежа ме пробуди другарица. Њено лице, озбиљно и тужно, није ми обећавало лепу вест. Рече да су ловци убили мог пса, мислећи да је луталица. Скочих. Температура ме је задржала. Морала сам да изађем и да се сама уверим у истинитост речи своје другарице. Прижељкивала сам да је лаж, а знала сам да преко њених усана до тада лаж није прешла.

У мрачном углу, под старом војском, лежао је мој пас. Крзно и очи без сјаја. Некада весео, спреман за игру, сада непокретан, нечујан, само гомила.

Осетила сам бол, љутњу, жељу да учиним нешто што ће мог пријатеља вратити у живот.

И данас, када се сенке заборава навлаче на многа збивања, у мени тиња ова тужна успомена.

Нафија Миросављевић, VIII
СОШ „25. мај“ Бор

ПРИЧА ШКОЛСКЕ КЛУПЕ

Тишину која је владала у учионици разбио је нежни глас. Дуго ми је требало да схватим да то говори једна клупа.

— Драга моја, баш ми је лепо са вама, ученицима. Увек се нешто догађа. Никад није досадно. Сита се насмејем вашим шалама. Наљутите ме једино кад жврљате по мојим леђима и то због досаде. Да вам бар користи оно што напишете, не би ми било криво.

Некада сам била лепо, вито дрво. Расла сам у шуми окружена браћом и сестрама. Уживала сам у песми птица. Једнога дана дођоше и посекоше ме да не сметам младом дрвећу. Одвезоше ме у град. Мучили су ме доста док од мене не поста клупа.

Не знам шта ме још у животу чека, али не жалим. Живот ми је био богат и дуг...

Звоно за почетак часа прекиде причу. Од тада често се забављам слушајући клупу у својој учионици.

Санија Абџај, V-3
СОШ „25. мај“

КО ЈЕ ОНАЈ ЧОВЕК

Реци мајко, ко је онај човек?
Сузе му лагано клизе низ лице.
Осмеха на лицу нема,
туга је у његовом срцу.
Реци мајко, ко је онај човек?
Хтео би лагано према нама,
али снаге нема.

Сузе му јаче почеше
да клизе низ лице,
препознати га не могу...
Била сам веома мала
кад је отишао.

Арзијада Рациновић, VI-2 СОШ „25. мај“

СЕЋАЊЕ

Дуго сам стајала над једном сликом
и тихо плакала да не чује нико.
Дуго сам те звала у јесењој ноћи
иако сам знала да нећеш доћи.
Мирно си рекао да волиш другу
и тада си ми нанео и бол, и тугу.

НАШЕ ПЕРО

ИГРЕ НА СНЕГУ

Једнога дана, када сам се враћао из школе, падао је снег. Ручао сам и изашао на улицу. Нашао сам свог друга Сашу. Он и ја смо се договорили да правимо Снешка Белића. Саша је донео шаргаре пу, ја лонац, нашли смо неку стару меглу. Направили смо Снешка поред пута. Клизали смо се поред Снешка. Грудвали смо две девојчице из наше улице. Оне су имале санке.

Помирили смо се са њима, па су нам дале санке да се ми санкамо. Почео је да дува ветар и пада мрак. Отишли смо кући. Сутрадан је дошао Саша да идемо у школу заједно. Снега није било, отопио се. Мени је било жао.

Зоран Додић, СОШ „25. мај“

МОЈА ПУТОВАЊА

Моји другови и ја путовали смо возом до мора. Воз смо чекали иза оgrade перона железничке станице. Мики се радовао путу и скакао по железничкој прузи. Чули смо звиждук воза из даљине. Видели смо брзи воз како јури. Кад је ушао у станицу машиновођа је зауставио воз. Ми смо се сместили у воз и кренули. Из воза сам гледао поља, њиве, шуме. Пролазили смо поред планина и кроз њих. Тунела је било много. Било ме страх. Воз је прелазио преко река. Мостови су били велики и дугачки. Дуго сам гледао кроз прозор. Некада сам видео и машиновођу када је воз завијао кривом железничком пругом. Пао је мрак и ја сам заспао. Пробудили су ме другови. Кроз прозор воза угледао сам море. Био сам веома радостан.

Мирослав Петровић, V-1
СОШ „25. мај“

ВАСПИТАЧ КОГА ЋУ СЕ ДУГО СЕЋАТИ

Насмејана лица кренули смо на пут у Вођице. Глава ми је била пуна прича о строгим васпитачима. Целим путем сам размишљала само о тој, страховала сам од сусрета с њом. Али без разлога.

Дочекала нас САШКА, млада васпитачица, црне, кратке косе, лепих зелених очију. Из осмеха јој се видело да у свакој прилици жели да нам помогне. То је

и чинила. Никада није правила разлику међу ученицима. Сваког је разумела и сваком, када је требало, помогла.

Често би нас занела својим причама из школе и њеног живота. Најдуже ће ми у сећању остати дан када је Снешка, видећи да не могу да савладам своју дугу, густу косу, пришла ми и својим чешљем уредила ме. Да, тај дан ми је остао у сећању и, кадгод се чешљам, сетим се драге особе — васпитачице САШКЕ.

Увек ћу се сећати те племените и миле васпитачице...

Зорица Јаношевић, VI-2
О. Ш. „29. новембар“

Славиша Марковић, VII-1 О. Ш. „3. октобар“

МОЈ ДЕДА

Мој деда воли да пије, и троши много ракије. Воли да пије из чаше али највише из флаше.

Било мека, или љута, само да гуцне два, три пута, или хладну или врелу, он попије боцу целу.

Воли суво месо, и да масно није, да би могао што више ракије да попије.

Док баба у башту ради мој деда ракију хлади, а кад треба да се копа, мој деда већ тропа.

Саша Аврамовић, V-1
Злот

ПУТОПИС

Повратак са мирисом борова Златибора

Снежни покривач клизи низ погнуте гране борова и додирује земљу. Лед са залеђене реке се лагано топи и као да јој је неком тајанственом руком враћен живот, — она почиње живље да тече. У аутобусу је тишина сви гледају широка окна прозора.

Тишину поремети бука мотора аутобуса, који поче да клизи низ цесту, измичући из наручја ове лепотице која нам је несебично пружала своје гостопримство осам дана. Поглед кроз прозор постаде дубљи, сви се напрежу да што дуже упамте високе борове, чврсто постављене на паданима Златибора. Да упамте њихова сребрнасте иглице и њихове нежне, лелујаве гране, погнуте и уморне од шибања оптрих планинских ветрова. Желе да им веч но пред очима остане слика високих брегова и планинских обронака прекривених снегом који светлцу на варљивим зрацима слабог зимског сунца.

У глави нам остају и људи који овде живе, чврсти и неустрашиви горштаци којима живот није нимало лак. У аутобусу се огласи песма. Наста веселија атмосфера која као да пркоси густој магли што се дуже са асфалта Титовог Ужица. Сада смо у овом слободарском граду, али нажалост не можемо ништа видети, јер магла обавија своје тамне руке око нашег аутобуса. У даљини се назиру само врхови високих зграда. Сећам се прича о Радничком батаљону и Фабрици муниције, о смелим подвизима људи везаних за овај крај.

Изашли смо из града. Изнад нас се уздиже висока, стрма и кршевита стена, док је са друге стране ужасно дубок понор. Поглед на његово дно улива страх. У срцу се боре срећа и туга. Срећа због скорог повратка кући, својим најдражима, а туга због растајка са разиграним друштвом и овим дивним крајевима. Магла се сасвим дигла, види се сунце попут црвене, ужарене кугле, која се котрља по небу и од њега прави огroman ћилим најлепших боја, сунце које одлази с наших видика ка западу. Ипак има још довољно светла да видимо Мораву како жустро протиче поред високог Овчара. У даљини се виде високи фабрички димњаци Чачка. Греје нас срце Шумадије, пролазимо

пored широких плодних њива, прекривених снегом из кога извирују нежне, крхке стабљике младих житарица. У аутобусу су уташени сви, свима прија мрак и тишина, сви су отишавили некуд ношени бурним валовима својих мисли. Точкови огромног брзиним журе по аутопуту. Сећам се летњих догађаја, незаборавних пријатељства и срце поново почиње да ми обузима лака сета.

Аутобус гута последње километре, на видiku се појављују борови димњаци. Свеж планински ваздух замењује овај пун дима. Осећа се топлина родног дома и нежност мајчиног загрљаја. Срце почиње јаче да лупа, срце пуца узбуђења, среће и утисака са незаборавног зимовања.

Миња Гемипшић, VII-3

Основна школа „Бранко Радичевић“

Сузана Николов, VIII-2 ОШ „3. октобар“

СПОМЕНАР ПИШИ МИ, ЉУБАВИ

Пролазе дуги дани
И хладне зимске ноћи,
Школу још увек учим
И мислим кад ћеш доћи.
Маштам дуго о теби
И желим чути твој глас.
Љубави моја, жељена,
У теби бих нашла спас.
Болујем сада због тебе
А и ти због мене патиш
Вољени, буди ми срећан
И пиши док се не вратиш.

ЧЕКАЊЕ

I
БЕСЦИЉНО ЛУТАМ УЛИЦОМ ПУСТОМ
КОЈУ ОДАВНО ОБАВИЈА ТАМА;
остаје само једна успомена
јер сам остала сама.

II
Док тихо пада вече
и улица постаје пуста
тихо говорим твоје име,
тихо шапућу моја уста.

III
И док сад лутам улицом пустом
коју одавно обавија тама.
Чини ми се шапуће неко:
„Чекај, чекај, нећеш остати сама“.

Сања Поповић, VIII-3
„3. октобар“

ЧУДАН ЈУНАК

Прича мени моја стара бака,
да је прошлим временима
био неки чудан јунак,
да му у Крајини није
било равна.

На путу се са њим нису
смели срести
већ бежали у страну.
О, боже мили, чудног ли јунака.
Без оружја ни мрко вино није пио,
а камо ли санак боравио.

Гордана Видуловић, VIII-2
о. ш. „Петар Радовановић“ Злот

ПЕСМА ЗА ТАТУ

Прави је јунак мој тата,
иако је рођен после рата.
Татине су руке јаке
да обаве послове свакојаке.

Тата мене много воли
и свачим ме задовољи.
А ја чекам сваког трена
кад ће доћи са терена.

Ивана Миленковић, III-4
о. ш. „Бранко Радичевић“

Сања Поповић, V-3 ОШ „3. октобар“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

Из листа основаца »В. Караџић« »Вукови ђаци« Кладово

ПАЛИМ ПИОНИРИМА

Ово је песма за оне што су од пушке
били тек мало већи,
за оне, што говоре без речи,
из чијих живота данас
Слобода извире.

Знамо да није довољно
што се фабрике и школе
вашим именом зову,
што улице ваша имена носе,
и нису довољне само речи хвале...
Зато у срцима носимо
ваше снове и ваше идеале.

Наставићемо тамо где сте ви стали,
довршићемо песме и снове.
Неће моћи други лако да нас згази,
јер имамо вас за партизане.
Ми имамо Бошка Буху, Пинкија и
Сирогојна,
и многе чете пионира,
који нас воде стазама
Слободе и Мира!

Сузана Павловић, VII-4

★ ★ ★

БЕРДАПСКА СВЕЛОСТ

Бердап, то је клисура. Бердап то је
енергија,
Бердап, то је мост пријатељства.
Улазиш у чељусту Бердапа, Дунаве.
Претвараш се у језеро пуно снаге.
лепршаш водом, Дунаве,
по гвозденим турбинама чешеш се
о зидове бетонске бране.
Васкрснеш, Дунаве, у светлост,
у светлост која се простира
до најзабитијих села Домовине.
Поздрављаш пролазнике на мостовима
пријатељства
из свих крајева света
поздрављаш градове са лепршавим
заставама.

Прођеш, Дунаве, окове,
изађеш из клисуре,
сањајући нове снове,
сањаш нове светлости,
сањаш нова пријатељства,
сањаш бродове,
сањаш да те неко зове.

Миња Влаховић, VII-1

СЛОБОДА

У слободи се лако корача,
јер сунце издашно греје.
У слободи се бол лакше подноси,
јер дан се сваком смеје.

У слободи љубав у сваком пламти
и гаси се корен свакој таму.
У слободи се лети високо
у њој заблиста свако око.

Владимир Поповић III-1

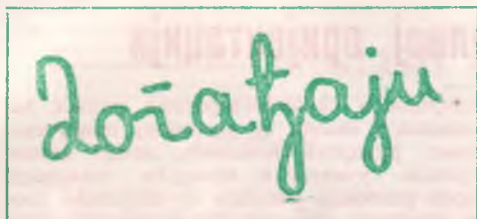

Слобода — Драган Стефановић, VI-4
ОШ „3. октобар“

ДРУГ

Чим је стигла зима дуга,
ја сам нашла свога друга.
а тај друг је брег
и дебели снег.

Гордана Марковић, II-1

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ, А ГДЕ ЈЕ ШКОЛСКО

И ове, као и претходних година, одржано је општинско такмичење из физике. Такмичило се укупно 123 ученика шестог, седмог и осмог разреда свих основних борских школа. Они су 9. јануара у историјама Основне школе „29. новембар“ одмерили своја знања из ове природне науке.

Успеси су задовољавајући. Ученици из свих разреда који су се нашли на првим местима, учинили су то са максималним бројем бодова. На регионално такмичење пласирао се 31 ученик. Наравно, увек би могло бити боље, па би и ове године многи прошли боље да се вест о одржавању такмичења огласила раније. Наиме, ученици и наставници су тек дан-два пред такмичење сазнали да ће оно бити одржано, тако да у већини школа школско такмичење није ни одржано, већ су наставници по слободном избору одредили ученике који ће се такмичити. Наравно, времена да се такмичари спреме било је недовољно.

Дакле, ово такмичење је пало бан „као гром из ведре неба“ и то у периоду кад се сви спремају да крену на зимски распуст и скоро не мисле на школу. Можда је нешто овако и било као поручено да их продрма. Али не на прави начин. У сваком случају, за овај пропуст неко је крив, ко, не знамо. Али, најгоре су проли ученици!

Миња Гемишић, VII-3
О. Ш. „Банко Радичевић“
Ивана Станојевић, VII-4
О. Ш. „9. бригада“

Зимска математичка школа на Ртњу

У циклусу математичких школа, које се одржавају сваке године у Дому пионира „Миодраг Сибиновић — Зоран“ на планини Ртњу, ове зиме је од 10. до 17. јануара одржава још једна, девета по реду.

Школу је похађало 138 ученика основних и средњих школа из целог Региона,

од тога 92 основаца и 46 средњошколаца. Нашу општину је представљало 29 ученика (19 ученика основних школа и 10 ученика средњих школа). Настава се одвијала свакодневнo у трајању од три сата. Предавања су одржали најбољи наставници основних и професори средњих школа и факултета.

Слободно време ученици су проводили уз компјутер „Цомодоре 64“, а такође су били у могућности да се добро друже уз богат спортско-рекреативни програм за чију су се реализацију организатори добро побринули.

Надамо се да ће ова школа помоћи ученицима да лакше савладају област из математике, које су предвиђене за предстојећа такмичења.

Јелена Богдановић, VIII
Марјана Савићевић, VIII
„3. октобар“
Ивџа Станојевић, VII
„9. бригада“

Лидија Јовановић, V-4 ОШ „3. октобар“

Новине у ОШ „В. Караџић“

Боже мили, па јели то могуће? У „ВУКУ“ настале промене и то темелите промене. После неколико месеци муко-трпног рада реновирана је физкултурна сала, ученици су такође добили нову учионицу општетехничког образовања, нову кухињу, а сада су при завршетку посла ви на зубној амбуланти. Сви су задовољни, осим ученика 8 разреда који се буне зашто то није урађено раније него сад кад они одлазе. А и уведена је и нова реформа: ученици више не морају ићи од учионице до учионице већ свако одељење има своју учионицу, па се сад боре чија ће бити лепша, а, наравно, најбољем одељењу следи награда.

Анита Јаковљевић
Никица Петровић
Наташа Младеновић
Јаков Аџић

Допринос професионалној оријентацији

Пролази и ова школска година и пред свим четрнаестогодишњацима стоји питање: Куда сад? Ваља се поздравити са основном школом.

О избору будућег занимања брину сами ученици, родитељи, а сама основна школа.

У О. Ш. „Вук Караџић“ обавља се организовано информисање о смаку о променама у средњем образовању, затим о могућностима уписа, а ради сазнања о

природи и специфичностима разних занимања у школи су разговору присуствовали: рударски инжењер, лекар опште праксе, учитељ и хемијски инжењер. Кроз разговор ученици су изразили своје склоности и жеље. Свему овоме много је допринео и посетилац Завода за запошљавање.

Никица Петровић,
Јаков Аџић
„Вук Караџић“

ШАХ

ПАЈКИЋЕВА И КОЛБЕРТ НАЈБОЉИ

На Регионалном појединачном турниру пионира одржаном од 24. до 27. децембра 1987. год. на Ртњу убедљиво је победио Енгелберт Колберт, ученик VI разреда ОШ „3. октобар“ из Бора победивши свих седам противника и тако освојио прво место. Он најављује своје учешће на Првенству Србије које ће се одржати од 26. до 31. јануара 1988. год. у Врњачкој бањи.

За Првенство Србије квалификовали су се још и: Драгомировић из Сокобање са 5,5 поена, Бранкован, Гарић, и Миладиновић из Мајданпека. Милановић из Зајечара, Стојановић и Салијевић из Бора сви са по 5 поена.

Учествовало је 45 пионира из седам оп-

штина Региона, а одиграно је 7 кола по швајцарском систему.

На турниру 27 пионира по други пут тријумфовала је Пајкићева Наташа, ученица VI разреда из Подгорца са 6 поена. За Првенство Србије квалификовале су се још Милошевићева са 5,5 поена и Милановићева из Зајечара, Станковићева из Бора. Нинослава Пајкић из Подгорца све са по 5 поена.

На Првенству нису учествовали пионери Општине Књажевац, па је на годишњој скупштини Региона изражено жаљење „Шаховски информатор“ је наградио све такмичаре који иду на Републичко Првенство шаховском литературом.

Рајко Лабан

Са првенства Србије у шаху

Од 26. до 30. јануара одржано је 21. појединачно првенство у шаху у Врњачкој бањи. Учествовало је 86 пионира и 55 пионирки.

У конкуренцији из девет региона победио је Игор Миладиновић из Ниша, а од пионирки најбоља је била из Обреновца Љиљана Вићентић.

Борски шахисти показали су следеће резултате:

Енгелберт Колберт, VI-2 о. ш. „3. октобар“ освојио је, 5,5 Оливер Стојановић VIII о. ш. „9. бригада“ 4,5, а пионирка Бранка Станковић, I-2 средње школе 5 поена.

Коначни резултати биће накнадно објављени.

Рајко Лабан

Азијада Контур, V-3 СОШ „25. мај“

ENGLISH AS INSPIRATION

MY TOWN

I have lived in Bor for 12 years nice for me. Bor has 5 schools. The name of my schools is »29. noveber«. Near my school there is a books shop and a lot of shops too.

I like to go all round the store. It is in centre of the town. My town has got some restaurants. In the centre, there is the Monument to the Dead Combatants. Near busy streets there are a lot of buildings and shops. My town has not a lot of stores and the Assembly Building, but it has a lot of happy children. When the weather is nice I go with my friends to the park. In the park, we are talking about problems at school and home. Little boys and girls are playing, and together with them, a lot of my town are happy too.

Svetlana Nakić, VI-3
o. š. »29. november«

MY TOWN

My town is Bor. I have lived in Bor for 12 years. Bor is beautiful town. There are a lot of busy streets, shops, parks, building, schools, one store cinema, mine, and lot of factories in it. Near Bor is one beautiful

lake and lot of wild animals in ZOO. A lot of people live in my town. I live in street 3. October, in which a lot of good people live too.

I like my town Bor and I will live in it always.

Vladica Radojević, VI-3
o. š. »29. november«

MY TOWN

The name of my town is Bor. It isn't very big place. The traffic isn't very heavy and noisy and because of that. Bor is very peaceful town. People can rest and enjoy it. There are a lot of parks in Bor and we can see many happy children there. There are a lot of shops next to, streets too. And we can say now, our town is in perfect harmony. But there isn't very thing o. k. in it. Like every town in this world, Bor has some bad sides.

Sometimes, there is a smoke in my town, and we must stay at home then. But, I like my town very much. I have lived in Bor since my birth and I hope I'll stay here whole my life.

Nikola Stuparević, VI-3
o. š. »29. november«

ЗАБАВНА СТРАНА

ТОП ЛИСТА

(домаћа)

1. „Дечја песма“ — „Дисциплина кичме“
2. „Спори ритам“ — Дејан Цукић
3. „Први и последњи дан“ — „Екатерина Велика“
4. „Горе изнад облака“ — „Тути Фрути Бенд“

(strana)

1. Still of the night — »Whitesnake«
2. Jingo — Jealy Bean
3. I got my mind set on you — George Harrison
4. Boys — Sabrina

„ЈАСМИНОВ ХИТ“

„Дечја песма“ — „Дисциплина кичме“

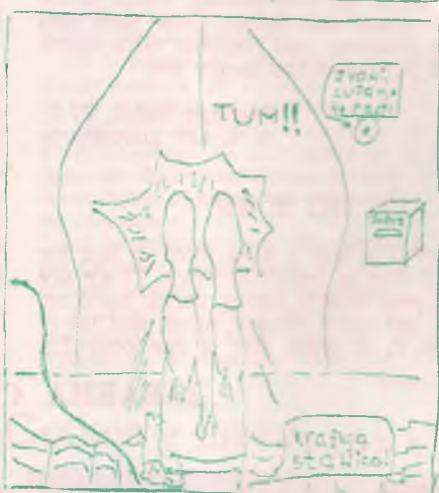
Ове руке нису мале,
многима су памет дале.
али, али, авај, али,
да л, се овај дечко шали!

Није добро Бјело дугме.
није добра Катарина.
Шта је добро, шта вам треба?
Кичме, кичме, Дисциплина...

Припремио за „Јасмин“
Горан Миленковић, VIII
„Б. Радичевић“

Bojan Đonić Dr. Jasminko i idol iz Zuma

DR JAS MINKO I IDOL IZ ZUMA

IV EPIZODA
OLUJA

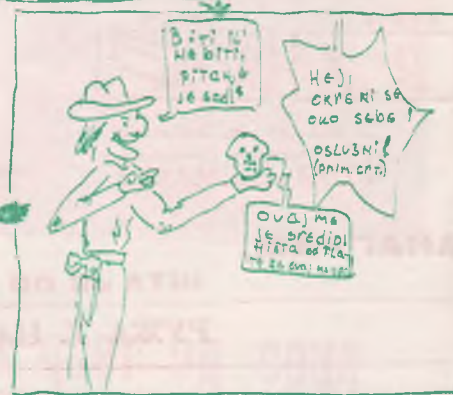
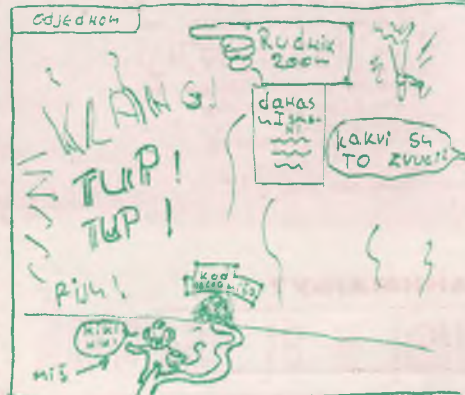

JAS MINKO je izveo deo
IZ SVOG ZNAJKA ISTODJASKIN
VEŠTINA

de letim letim

odjednom

* ŠERPIN "Hamlet"

HAŠTAVICA SE

Индустриальный факультет